

Titel: Et Par Ord fra de endnu huusvilde Nat-Nymphes til Grev Struense, forfattet i deres sidst holdte Conseil i Dukke-Skabet, og til trykken befordret af En drukken Engelskmand.

Citation: "Et Par Ord fra de endnu huusvilde Nat-Nymphes til Grev Struense, forfattet i deres sidst holdte Conseil i Dukke-Skabet, og til trykken befordret af En drukken Engelskmand.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7*, J.R. Thiele, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_007-shoot-workid2_007_019.pdf (tilgået 08. december 2021)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

[↩](#)

Et Par Ord
fra de endnu huusvilde Nat-Nymphes til
Grev Struense,
forfattet i deres sidst holdte
Conseil i Dukke-Skabet,

og til Trykken befordret af

En drukken Engelskmand.

Kjøbenhavn 1772,

trykt hos J. R. Thiele boende i store Helliggeiststræde.

[2](#)

t

[3](#)

Greve, Greve Struensee!

Raaber vi nu stæmmende, Vi nu trængte til din Naade; Men, ach! du ey meer maa raade.

Nu er al vor Fryd forbi,

Og vi meere ey saa fri

Med vor Haandværk nu kan være,

Som da vi dig saae regiere.

[4](#)

Man berøvet haver os Vore Penge, vores Gods,

Og vi ey engang bør klage, Ingen os i Forsvar tage.

Ach hvad skal vi fange an,

At vi komme kan i Stand, Hvem vil hielpe os til rette, Og os lidt paa Fode sætte?

Ingen, ingen raaber hver,

Ingen meere os har kier,

Ingen nu vor Skiønhed agter, Ingen meer hos os forpagter.

Ulyksalig Øyeblik,

Da du i dit Fængsel gik,
Du har heller vildet blive, End dig hen i Lænker give.

[5](#)

Du tog altid vor Parti,
Og vi vare stedse fri,
Ingen torde os antaste,
Eller vores Gierning laste.
Men vi nu er reent forsagt,
Man os nøye tar i Agt,
Og vi ingen Stæder haver, Hvor en Seng man os tillaver.
Skal vi nøgen nu da gaae, Skal vi intet have paa,
S al vi Skam for alle være, Hvormed skal vi os ernæret
O forbandet Øyeblik!
Da du Navn af Greve fik,
Da du alle Grændser giemte,
Som os for en Grad bestemte,

[6](#)

Vor Ulykke er fra dig,
Greve, Greve, jammerlig,
Suk og Sorrhig, Nød og Klage Smager vi nu alle Dage.
Havde du dig ey forseet,
Vor Ulykke var ey skeet,
Var du ey til Greve blevet. Havde vi i Roe nu levet.
Du i Fængsel og i Baand, Bliv til du opgir din Aand, Du ey bedere fortiente, Kan ey heller andet vente.
Vi imidlertid vil see,
Hvad med dig engang skal skee, Og for Alvor vi vil lære Alle dydige at være.